

Maden - İş'den HABERLER

TÜRKİYE MADEN, MADENİ EŞYA VE
MAKİNA SANAYİ İŞÇİLERİ SENDİKASI

NEWS REPORT

Metal, Metal Goods, And Machine
Industry Workers' Union Of Turkey

ÇAĞALOĞLU NURUOSMANIYE CAD. ALİBABA TÜRBE SOK. NO. 18 KAT 3
İSTANBUL (TURKEY)

963/25

NARMANLI SİGORTA GENEL KURUL TOPLANTISINDAN DÖNDÜ

Ankara'da toplanan İşçi Sigortaları Genel Kurulu kapanmış, İstanbul ve diğer şehirlerden Ankara'ya giden Sendikacılar dönmeye başlamışlardır. Bu arada Maden-İş Sendikası Başkan Vekili Kâzım Narmanlı da şehrimize gelmiş, Maden-İş'teki görevine başlamıştır.

Kâzım Narmanlı, İşçi Sigortaları Kurumunun Sosyal Sigortalar Kurumu adını alması yolundaki kanun teklifine karşı olduklarını bildirmiş ve Kurumun adından "işçi" kelimesinin çıkarılmaması gereğini savunmuştur. Bu arada Genel Kurulda üzerinde durduğu konuları da şöyle belirtmiştir:

"Genel kurulda, denetçi raporlarının okunmamasını tenkid ettim. Sosyal Sigortalar Kanun tasarısının işçileri çok yakından ilgilendirdiğini belirttim, ve yeni statüde İşçi kelimesinin bulunmamasını doğru bulmadım. Bu görüş zaten bir çok işçi delegeler tarafından da belirtildi. Kanaatime göre;

Kurumun başta gelen görevi hasta olan işçileri tedavi etmektir. Ne yazık ki henüz koruyucu hekimlik devri başlamamış ve Kurum, işyerlerinde alınması zorunlu sıhhi tedbirleri aldirıcı bir otorite hâline gelememiştir. Bu yüzden de iş kazaları artmış, hastalananlar artmış, ölenler artmıştır. 1958 yılında 50.221 iş kazasına karşılık, 1962 de bu miktar 73.885 e yükselmiştir. 1958 de meslek hastalığına tutulanlar 627 iken bu miktar çok şükür ki 1962 de azalmıştır. Ama diğer kollarda artış olmuştur. Buna karşılık kurumun sağlık tesislerinde pek belirgin bir gelişme olmamıştır. 4 yıl içinde (1958-1962 arasında) Kurum ne çok muhtaç olduğumuz hastahane inşa ettirmiş, ne de yataklı dispanserleri arttırmıştır. 1959 da 24 hastahane varken geçen yıl buna bir tek hastahane eklenebilmiştir. Sanatoryum sayısına ise hiç bir ilâve yapılamamış, anlaşmalı yerlerde güya tedavi edilen hasta kardeşlerimiz de Kurum kucak kucak para harcadığı halde hasta sigortalılar o nisbette şifa bulamamışlardır. Yataklı dispanserlere karşı Kurumun bir allerjisi vardır. Bunları azaltmayı amaç bilir. Buna karşılık hastahane yapmaz. Netekim yataklı dispanserler 1959 da 3 ken, 1962 de bu 2 ye düşürülmüştür. Yataksız dispanserlerde de bir azalma olmuştur. Fakat sigorta idarecileri, istasyon sayısını arttırmış, 1959 daki 23 sağlık istasyonu 1962 de 27 ye çıkarılmıştır. Sigortalı işçi sayısı ve vakalar sayısının çok artmasına rağmen yatak sayısında o ölçüde bir gelişme kaydedilememiştir. Misal: 1959 da yatak sayısı : 2915 tir. Bize verilen çalışma raporunda 1962 nin yatak sayısı 501 fazlası ile 3416dır.

Kurumun mesken kredileri ve bunları izlemesi de yürekler acısıdır. Kurum her ne kadar bazı usulsüzlükleri önlemek adına ilâ Geçen Nisan ayından itibaren yeni bir metod izlemişse de hâla, inşaları çoktan biten evlerin borçları ile Banka arasında ferdi münasebete geçilememiştir. (Örnek Koşuyolu, İstanbul İşçi Sendikaları Birliği Kooperatifi evleri) Böylece hen işçiler zarar görmekte, hem de kurumun zarar kredileri açmak zorunda kalmaktadır. Bir an önce bu gibi aksayan işlerin sonuçlandırılması sağlanmalıdır.

Bir nokta dikkati çekmektedir :

Kurum, ilâçlar için eczahanelere bir hayli ödemede bulunmaktadır. Evvelce de söylenmiş olduğu gibi kurumun ilâç işyerini yeni bir açıdan ele alması şarttır. Hekimliğin Pilot bölgede sosyalleştirilmesi adımı atılmışken Kurum, da bir kısım ihtiyaçlarını araya aracı sokmadan temin etmek suretiyle komisyonlar ve el değiştirme fark-

ları olarak fazla para ödemekten kurtarılmalıdır. Hele Kurumun görevi Sosyal Sigortalar Kanunu tasarısı ile daha da artacaktır. İş Kanunu tasarısı ile Sigortalı sayısı daha da çoğalacaktır. Buna göre ihtiyaçlar ve giderler de kabarcaktır. İthal edilmesi zorunlu olan malzeme ve maddelerde Kurumun doğrudan doğruya ithal yetkisini kanunlaştıran mevzuat da beraber çıkarılmalıdır. Kurum, müteahhitleri ve komisyoncuları zengin eden mekanizma olmak mevkinde değildir. İşçiler fakirdir, primleri güç ödemektedir.

İşçi Sigortaları kurumunun istatistiklerinde eksik gördüğüm bir nokta var :

Hekimler günde kaç hastaya bakmaktadır? Bunu bulamıyorum. Ama bunu bilmek demek, bir hekimin normal olarak bir hasta işçiye gereken ve ilmi ölçülere uyan zamanda bakıp bakmadığını anlamak demektir. Biz hekimlerin azlığı yüzünden sağlıkça da, kazançça da, tedavi masrafınca da çok şeyler kaybettiğimiz kanaatindeyim. Hastasının illetini ve nedenini iyice teşhis edemeyen hekim hem o hastanın ya prannasına sebep olur, hemde hasta kaldığı için fiilen istihsale katılmasını önler. Üstelik Kuruma da tedavi masrafı ile ödenek bakımından pahalıya mal olur. Oysa, bir hekim gereği kadar hastasına vakit ayırabilirse teşhis kolaylaşır, hastalık daha ucuza atlatılır. Biliyoruz : Memleketimizin hekime ihtiyacı fazladır. Hekim sayımız azdır. Ama Kurum, daha Ortaokulu bitirenlerden başlayarak sigortalı işçi çocukları için Lise ve daha sonra da tıp tahsili bursları ihdas ederse, parasızlıktan okumayan zeki yüz binlerce işçi çocuğu yüksek tahsil nimetinden yararlanır ve ileride yurduna daha çok muhtaç olduğumuz sahada hizmet eder. Kurumun milyarlarının bir kısmını bu eğitim ve sosyal hizmet işine ayırması için kanun gerekiyorsa, sayın Çalışma Bakanının bunu hazırlatmasını temenni ederim. Bir çok müesseseler kendilerine gerekli elemanlar için nasıl burslar ihdas ediyorlarsa Kurum da aynı yararlı yolu seçebilir.

Sayın Halis Bilici
İstinye Haman sok. No:16/1
Kat.2
Ş E H İ R

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV